

Už se léto schovává

Marta Kubišová

Řeka uvadlá, noc prochládlá,
už se léto schovává,
kdo se odváží jít po plážích,
kde jen podzim lehává.

Jen vlhko a chlad, les je první pták,
zem se opíjí, kapky odbíjí,
konec letným náladám,
tváře zestárnou i s tou rozmarnou,
kterou snad ráda mám.

Láska blouznivá vždy končívá,
když se léto schovává,
je to groteskní, kdo neteskní,
ten to smutku oddává.

Proč v duši je chlad,
kdo přijde mně hřát,
zem se opíjí, kapky odbíjí,
konec láskám letných dní,
tváře zestárnou noční vinárnou,
šumí svět podzimní.

Musíme stát u mnoha vlaků,
v kterých nám sny odplynou,
z lásek jsou děla vodných vraků,
co potápí, pak se potápí
hlubinou.

Proč v duši je chlad,
kdo přijde mně hřát,
zem se opíjí, kapky odbíjí,
konec letným náladám,
a tváře zestárnou i s tou rozmarnou,
kterou snad ráda mám.

Zem se opíjí, kapky odbíjí,
konec láskám letných dní,
tváře zestárnou noční vinárnou.